

הקדמה

פורים זה נס שלנו!!!

ישתבח הבורא ויתהלל היוצר - שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה, לזכות במתנת חיים - בפעם השמינית - להוציא לאור ספר חיזוק לבניו אהוביו - על היום טוב הקדוש פורים.

זה המקום למסור מודעה, רובא דרובא של הדברים הועתקו מגדולים וטובים, ואני איני אלא מלקט לתועלת הציבור הקדוש, וכפי שהגדיר את הדברים חכם אחד שליט"א שאני 'מגדולי מעתיקי השמועה'... [ועי' עוד להלן].

פורים הינו חג של 24 שעות בלבד - אבל כולל בתוכו כל כך הרבה ענייני עבודה "למעשה" - ובלי הכנה מראש הרי זה ממש 'שוטה המאבד מה שנותנים לו'...

שמעתי מעשה על אחד 'בעל תשובה' שבשנה הראשונה שהוא חזר בתשובה אמרו לו שצריך לקנות לולב עם שאר המינים, אך לא הסבירו לו מה עושים עם הלולב...

הוא קנה לולב - ושם אותו כל החג בתוך אגרטל מפואר במרכז הסוכה...

מעשה זה מעלה חיוך - אך צריך לדעת שהנמשל יכול להיות אנחנו... מי שאינו מתכוון לפורים, וממילא אינו יודע לנצל את היום כראוי - הוא אינו רחוק מאותו 'בעל תשובה' ששם את הלולב בתוך עציץ...

בראש ובראשונה, פורים - זהו היום טוב של גלות המגלה לנו את השגחת השי"ת גם בגלותנו - וכמו שכתב הגר"א בתחילת ביאורו על המגילה משל על בן המלך שגורש מארמון המלוכה - אבל גילה שגם אחרי הגירוש אבא שלו שומר עליו בכל העת... וזה עורר בו אהבה עזה לחזור לאביו... [המשל המלא הובא בעמ' 35].

פורים מגלה לנו שכל החיים שלנו זה מגילת אסתר אחת גדולה... ומשם עלינו ללמוד פרק נכבד באמונה תמימה וטהורה, ולהיות במנוחת הנפש כ'בני המלך הסמוכים על שולחן אביהם'...

פורים עוסק הרבה מאד באהבה ואחוזה ורעות - שזה תיקון לקיטרוג של 'מפורד ומפורד', פורים עוסק במחיית המן ועמלק שבלב כל אחד ואחד, פורים זה היום של קבלת התורה מחדש, באהבה ובשמחה! פורים זה יום שכולו אש להבה של אהבת ה'! פורים זה היום המחזק אותנו בכח של תפילה בכל מצב - כמו שהאריך הרמב"ם [ע"י בעמ' 279 בהרחבת הדברים], פורים זה הזמן להתחזק ב'לא קם ולא זע ממנו!' פורים זה הזמן לפשפש בנבכי נפשנו - האם ח"ו גם אצלנו לא נדבק שמץ מ'נהנו מסעודתו של אותו רשע' - כל אחד ואחד בדידה, ועוד ועוד... יש כל כך הרבה דברים חיזוק "למעשה" מימי הפורים הקדושים, מהמגילה הקדושה, ובס"ד בספר נכבד זה קיבצנו חלק מהדברים - ממה שזימן הקב"ה לידי.

פעם הגיעו בחורים אמריקאים משיבת מיר כדי לקבל את ברכתו של מרן המשגיח ר' יחזקאל לווינשטיין זצוק"ל - לרגל חזרתם לחו"ל לקראת פסח. שמע ר' חצקל על חזרתם לאמריקה, ופנה ושאל אחד מהם: מיט וואס פארסטו? [עם מה אתה נוסע?] רצונו היה לשמוע מעט על הקניינים הרוחניים שרכש בארץ ישראל. ענה הבחור "מיט אל על" [עם חברת אל על], ראה ר' חצקל שלא הובנה כוונתו ושאל באופן אחר, וואס נעמסטו מיט? [מה אתה לוקח איתך?] ענה הבחור באנגלית: טו סוטקייסס [שתי מזוודות], מעשה זה היה שגור בפי רבי אליהו ברוך פינקל זצ"ל רבות בשנים, עימו היה מעורר את בני הישיבה דמיר למלאות את אוצרותיהם בקניינים רוחניים.

אף אנו נאמר - עם מה אנחנו הולכים לצאת מימי הפורים? עם וודקה ויין? עם אזני המן ו'קרעפלאך'?

ובס"ד על ידי הכנה ותפילות נזכה לצאת מימי הפורים עם אוצרות ענקיים ברוחניות וכדלעיל...

קשה לשמוח בנס מלפני כל כך הרבה שנים...

עיקר השמחה בפורים זה על ההצלה ממוות לחיים - ונראה ש...קצת קשה לנו לשמוח בנס שקרה לפני כל כך הרבה שנים, הלא מאז עם ישראל ידע הרבה הרבה שמדות ורדיפות נוראות, חורבן בית שני, מסעות הצלב, אינקוויזיציה, שואה, ועוד רח"ל...

כולנו יודעים את הניסים הגדולים שהיו כאן בארץ ישראל, מלחמת השחרור, מלחמת ששת הימים, מלחמת יום הכיפורים, מלחמת המפרץ, ועל כולנה המלחמה האחרונה

עם איראן [מלחמת 'עם כלביא' - סיון תשפ"ה], אשר כולנו רעדנו מפחד מהיום שזה יקרה ומהחשש של פצצת אטום, ובס"ד זכינו לניסים גדולים ועצומים מאד מאד!!!^א

וממילא קשה במה נתייחד נס ההצלה של פורים - יותר מניסים אחרים???

למעשה

אז דבר ראשון: יש לי תובנה מאוד מעניינת... אני זוכר כמו אתמול את מלחמת המפרץ... הייתי ילד וחוונו את המלחמה עם כל הרמ"ח והשס"ה... וממילא במלחמה הנוכחית מצאתי את עצמי עושה כל הזמן השוואות בין מלחמת המפרץ לעכשיו... ובאמת יש לציין שהמחזות של ההרס והחורבן מהטילים הבליסטיים די מזכירים את התמונות מהנפילות של הסקאד במלחמת המפרץ... זה היה נראה פחות או יותר אותו דבר... רק מה??? משום מה!! שמתי לב להבדל אחד מאוד בולט!!! במלחמת המפרץ לא זכור לי שלקחו כ"כ ללב את ההרס והחורבן... אדרבה... כל פעם שהייתה פגיעה ישירה שהחריבה רחוב שלם ברמת גן... כל עוד לא הייתה פגיעה בנפש הייתה דווקא אוריה מרוממת של שבח הודאה לה' ש...
נו... שפך חמתו על עצים ואבנים...

ואילו הפעם ? ! ? הפעם זה מרגיש לי שאנחנו לוקחים הרבה יותר קשה את ההרס והחורבן... כל טיל שנפל בפגיעה ישירה... גם אם לא הייתה פגיעות בנפש... זה עושה לנו מאוד רע... וניסיתי לחשוב מה ההבדל?? למה במלחמת המפרץ לקחנו את זה יותר בקלות??
עד שנפל לי האסימון!!! פשוט מאוד מאוד: במלחמת המפרץ היה פחד איום ונורא!!! ממה?? מטיל סקאד שיכול להוריד בנין?? לא... מה פתאום!!! האם היה פחד מטיל בליסטי בגודל של קרון רכבת? לא!! איפה... הפחד הזה היה קטן עליהם... הפחד הכי גדול היה מפצצה כימית... האיום הכימי תפס את כל מוקד תשומת הלב... (רק שתבין: אף אחד לא

א. בכדי שנבין יותר לעומק את גודל הניסים שארעו לנו לפני זמן לא רב, בדורינו אנו [!] גזירת 'להשמיד להרוג ולאבד' את כל היהודים ביום [וברגע] אחד - יובא תיאור מאד עסיסי - אך אמיתי שנכתב בזמן אמת בעלון "אז נדברו", של ידידי ר' שמואל פולק שליט"א - והרי הוא לפניכם... (עם קצת הוספות).

לא מדובר על "חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים"... מדובר כאן על ניסי ניסים שעברנו כולנו לא מזמן!!!

יודו לה' חסדו - על האיום הנורא מכל שהוסר מעל ראשנו...

מי שקצת מבין עניין יודע שהמלחמה פה זה לא הטילים הבליסטיים שנשלחים לכאן... זה רק הסימפטום הכי שולי... המלחמה הגדולה היא אי שם בבונקרים עמוקים מתחת האדמה ששם האויב זמם לקעקע ביצת ישראל באמצעות פצצה גרעינית והאיום הזה כבר מאחורינו!!! ועל זה כבר עכשיו אפשר להודות...

מישהו טען לי בכנות שיש קושי מסוים בלהתמלא בשבח והודאה לה' על איום גרעיני שהוסר מעלינו... כי סו"ס האיום הגרעיני נמצא אי שם באיראן ורחוק לנו מהלב... ואילו הטילים הבליסטיים וההרס והחורבן שהם עושים זה כן קרוב אלינו ואת זה אנחנו כן חווים... והוא צודק!!! אז נכון!! זה נורמלי... זה טבעי שאנחנו לא כ"כ חווים במוחשיות את הגאולה והישועה מפני אויב ומתנקם... והיות ובכל זאת צריך לתת שבח והודאה לה' על הניסים... אז בא נדבר על זה...

למעשה

תתאר לעצמך שהמלחמה הזו הייתה מתרחשת לא עכשיו... אלא עוד שנה בסה"כ!!! והיו מודלפות כל מיני שמועות עקשניות שלא יראן יש כבר פצצה גרעינית... ישראל אמנם מנסה לטשטש את המידע כדי לא לגרום לפאניקה... אבל יודעי דבר מודים שאכן יש כאן חוסר ודאות קיומי...

ואז איראן הייתה מודיעה שאם ישראל לא מפנה בתוך שבוע את 'הר הבית' וכל ירושלים ויהודה ושומרון - ולא יודע מה עוד, היא תתקוף את ישראל ותפתח את 'שערי הגיהנום' [בלי לפרט]... (חברה, אני מדבר סה"כ על כמה שבועות קדימה... לפי הערכות המודיעין, איראן הייתה רחוקה מרחק של שבועות בודדים מפצצה)...
איזה פאניקה והיסטריה היתה פורצת...

לפתע הייתה מתגנבת שמועה ש'בכירים ישראלים' עלו על מטוס ונמלטו מהארץ... כי... כי סו"ס כל אזעקה מאיראן זה אופציה לטיל גרעיני מייד... וסו"ס חיך קודמים... וכמובן שהצנזורה הייתה מנסה בכל הכח לטשטש את ההיסטריה המחרידה...

ואז הייתה מגיעה שמועה שגם ראש העיר והסגן שלו הצליחו להימלט במטוס פרטי מאולתר... ואחרי יומיים מתברר שגם כל מי שיש לו הון עצמי בסך חצי מיליון שקל וכל המקומבנים מזמינים מטוס פרטי או איזה יאכטה בהון תועפות וע-עפים מהארץ לפני האזעקה הראשונה שאי אפשר לצפות איזה טרגדיה היא טומנת בחובה... 'כל אשר לאיש יתן בעד נפשו'...

'תכלס' מתברר שרק אני ואתה ועוד כמה מסכנים נשארנו פה לבד ממתנינים לגרוע מכל....

מס הרכוש - כבר מזמן פשט רגל - והודיע שמי שנשבר לו הבית, יכול לשכוח מפיצויים מהמדינה וכו'... אם מישהו ישאר חי בכלל...

חלם לברוח למרחב מוגן או למקלט מחשש לנזקי הדף וכדו'. איפה... כל הפחד התנקז לחלקי אויר רעילים שעלולים להיכנס בקנה הנשימה ולעשות צרות צרות... וממילא כולם היו עסוקים בלאטום את החלון!!! לשים סלוטיפ!!! ולשים מסיכה... זה היה הנושא... וממילא כשנשמע פיצוץ אדיר בפגיעה ישירה וכל החלונות התנפצו... מה הדבר הראשון שכולם עשו?? דבר ראשון נשמו!!! רגע... תן לי לנשום!! תן לי לבדוק שאני נושם טוב... אוהו... האויר נקי?? לא כימי?? אה... אם ככה הכל טוב... אנחת רווחה... מזמור לתודה... אה... אבל תראה איזה הרס וחורבן...

נו... באמת... לא נורא... אז נפלו כמה קירות... העיקר שזה לא כימי... העיקר שנושמים...

זה מה שקרה במלחמת המפרץ!!! היות והפחד היה מדברים הרבה הרבה יותר גרועים... ברגע שזה הסתיים בהרס וחורבן של קירות ומבנים... לא רק שזה לא זעזע... אלא זה נהפך לחלק בלתי נפרד מאנחת הרווחה... אז זהו!! שהפעם זה לא ככה... אף אחד לא באמת חשש מפצצה כימית... ולכן כל פגיעה ישירה (גם לא בנפש) מאוד מזעזעת אותנו... ואדרבה. כולם ציפו שכיפת ברזל תירט את הההכל... וברגע שיש פגיעה ישירה... אז אוי אוי אוי... כמה חבל...

אז זהו!! שהפעם זה לא ככה... אף אחד לא באמת חשש מפצצה כימית... ולכן כל פגיעה ישירה (גם לא בנפש) מאוד מזעזעת אותנו... ואדרבה. כולם ציפו שכיפת ברזל תירט את הההכל... וברגע שיש פגיעה ישירה... אז אוי אוי אוי... כמה חבל...

עד כאן ברור?? כעת תכל'ס: לאן אני חותר?? מה זה נוגע אלינו??
אז זהו!!! שכעת תנסה להפעיל דימיון...

למעשה

נשלט בכל הגוף... ואתה לוקח בחשבון את האופציה... שלא כ"כ בטוח ש'תזכה' לשמוע את הפיצוץ!!! כי החום הגרעיני הוא קצת יותר מהיר מהירות הקול... אתה מתלבט אם זה כואב המוות מפצצה גרעינית, או שמתים כ'הרף עין'...

וכך חולפים שנים וחצי דקות לאחר האזעקה שנדמים כנצח נצחים... ולפתע נדמה לי שאולי נהיה פה קצת חם... מה... יכול להיות שזה כבר החום של... של הגרעין...

ולפתע!!!! אתה שומע פיצוץ אדיר!!! ומעבר לדלת הממ"ד - שומעים את כל הבניין והרחוב נשבר לשברי שברים...

אתה עם עיניים עצומות - ומחכה לראות את הקב"ה, יש אימרה (מסתמא עם מקור) שבשעת הפטירה אדם רואה את השכינה, ומזה הוא מת "כי לא יראני האדם וחי"...

עוד דקה עוברת, ואתה לא יודע אם אתה חי או מת, ככה מרגישים חיים? או שאני כבר מת ואני בעולם העליון...

עוברים 10 דקות - שבהם אתה לא יודע אם אתה חי או מת... אתה צובט את עצמך, ומחליט שכנראה אתה חי...

אתה יוצא החוצה מהממ"ד ומגלה פגיעה ישירה... הבנין שלך קרס... אין דירה, אין רהיטים, אין בגדים, אין שום רכוש... אין אפילו מדרגות לרדת בהם מהקומה הרביעית בה אתה מתגורר...

אבל אתה ובני המשפחה שלך חיים!!!

מה תהיה התגובה המיידית?? רבש"ע: מזמור לתודה!!!

הרי אם הבנין קרס ואני נשארתי חי... מה זה אומר?? זה אומר שהיה פה רק טיל בליסטי עם 500 קילו ראש נפץ... מצדי גם 1,000 קילו... העיקר אני פה!!! העיקר לא התאדיתי!!

עצרות תפילה והתעוררות היו נערכים בכל פינה ופינה - כעין הסיפורים שמספרים לנו על עצרות התפילה שהיו בארץ הקודש - בעת שהאויב הנאצי עמד בשערי ארץ הקודש...

היה אווירה של יום כיפור ונעילה ותשעה באב - בכל בית ופינה, אנשים שהיו מסוכסכים אחד עם השני 50 שנה - ביקשו סליחה אחד מהשני - כי אף אחד לא רוצה למות עם קפידות...

הרגישו בכל פינה את ה"גדולה הסרת טבעת יותר ממ"ה נביאים ונביאות" - ואווירה נוראה ומעיקה היתה באוויר... ערב שואה...

הגיע היום הנורא - ואז מגיעה ההתרעה המקדימה [זוכרים??...] כל המכשירים וצופרי השבת מצפצפים - "זוהי התרעה חמורה מפיקוד העורף, מתקפת טילים [יתכן גרעיניים] בדרך אליך. נא הקפד על התגוננות"... [אולי גם שמו ב'צופרי השבת' שיר 'גם כי אלך בגיא צלמוות' או השמיעו שם את המנגינה של 'אשמנו בגדנו' איי איי...]

חצי מהמדינה חוטפת התקף לב במקום, והחצי השני בהיסטריה מוחלטת, אנשים לוקחים את המחזור של 'יום כיפור' ואומרים כזה וידוי, 'אשמנו בגדנו' וכו'...

נפרדים מבני המשפחה ומהילדים, מסתמא מכשירי ה'נדירים פלוס' וקופות הצדקה קורסים מהעומס - "צדקה תציל ממות"...

ו... ואז נשמעת האזעקה!!!

מרגישים את החרב המלוטשת של מלאך המוות - מונחת בתוך הצוואר...

עושים תשובה וחשבון הנפש בפעם האחרונה, ומנסים להיזכר איזה שאלות שואלים בבית דין של מעלה - ומה התשובות... ומי מדבר על 'עמוד וערוך מקרא שקראת'...

רועדים באימת מוות - רעד אמיתי בלתי

לא היה נשאר יהודי אחד בכל העולם!!!

וחשבתי בס"ד על משל פשוט - בכדי לקרב את 'נס הפורים' אל שכלינו, ולהבין שזה לא עוד הצלה, וכדברי הגמ' (מגילה יד.) "מה מעבדות לחירות אמרינן שירה - ממיטה לחיים לא כל שכן???"

לו יצויר שבשנת תרצ"ט היה נעמד צדיק הדור ואומר, מורי ורבותי - קיבלתי גילוי שמיימי שהולכת להיות כאן שואה נוראה והולכים להיהרג משפחות שלמות, עיירות שלימות וקהילות חסידיות עצומות - כולם הולכים להכחד לגמרי...

תהיה כאן גזירה 'להשמיד להרוג ולאבד' את כל יהדות אירופה, ינצלו רק אנשים בודדים.

והיו מתאספים כל היהודים "לך כנוס את כל היהודים" - ומתפללים ומצליחים לבטל את הגזירה...

אנחנו קולטים? לא היה דבר כזה שנקרא שואה!!!

למעשה

שאננים!!! אז זהו!!! תשים את התמונה הזו מול העיניים שלך וכעת תקבל קצת מושגים על מה אנחנו אמורים להודות... על איום נורא ואיום שריחף על ראשנו... ובעוד קצת זמן זה היה עלול לצאת לגמרי מכלל שליטה וה' הצילנו מידם....

האם סיימנו עם הטילים הבליסטיים? אני לא יודע... אבל האיום הגרעיני סוכל!!! זה כבר כן קרה!!! ועל זה אנחנו חייבים להודות!!!

ושוב: אני לא מנסה לדמיין מה היה קורה אם היו שולחים לכאן פצצה גרעינית... אני בסה"כ מנסה לדמיין מה היה קורה לנו אם היה להם כבר עכשיו פצצה גרעינית!!! עצם השלב הזה והמחשבה הזו היא מספיקה לי!!! זה מספיק לי להבין את גודל הנס והפלא שה' עשה איתנו בעת הזאת...

וככה בכל אזעקה היינו יוצאים מהמזמ"ד ומוודים ומשבחים ומפארים למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הניסים האלו ששם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו...

ואז בשביל להשלים את התמונה... לאט לאט כל ה'בכירים' הישראלים היו חוזרים לארץ בטפטופים ואיכשהו מתנצלים שהם נטשו את הזירה...

בקיצור: ככה הייתה נראית המלחמה עם איראן אם היא הייתה מתרחשת בעוד שנה אחת בלבד!!!

שים לב: לא הלכתי רחוק... לא נבאתי שחורות שבאמת היה נופלת פה פצצה גרעינית... בסוף נניח שלא היה נופל... אבל הפאניקה הנוראה שהייתה מורגשת כאן בכל דרך אפשרית לא הייתה מותירה אותנו

האם לא מגיע יום טוב לדורות???

[ננסה לדמיין את עולם התורה והחסידות כיום, עם עוד מיליוני מיליוני יהודים שומרי תורה ומצוות, מסתמא גם היה הרבה פחות השפעה של בג"ץ וכל ה'ערב רב' (אם בכלל...), זה עולם אחר ממה שאנחנו מכירים עכשיו]....

זה בדיוק מה שהיה בזמן מרדכי ואסתר - והרבה יותר מכך...

בימי אחשורוש היינו במצב של 'כלו כל הקיצין' - ועמדנו בפני השמדה מוחלטת, לולא הצילנו הקב"ה בדרך פלאית...

דבר ראשון: הגזירה היתה חתומה למעלה... היה קיטרוג נורא של 'נהנו מסעודתו של אותו רשע'... 'ומרדכי ידע את כל אשר נעשה' - ואיתא במדרש (אסתר רבה ז), שידע שנגזרה גזירה למעלה...

דבר שני: גם השליחים למטה היו גרועים לא פחות מהיטלר... הלא אחשורוש היה שונא ישראל באופן נורא כמו נבוכדנצר ממש (מגילה יא.), והוא גם שנא את בית המקדש כמוהו. נבוכדנצר החריב את בית המקדש, ואחשורוש הפסיק את בניינה מיד כשקיבל את מלכותו. וגם כשרצה לתת לאסתר כל מה שתבקש ממנו, אך על דבר אחד לא היה מוכן לדבר, בנין בית המקדש. בשום אופן! **כמו כן היה אחשורוש שונא ישראל - כמו המן. הוא תמיד ראה את כלל ישראל כ'תל' -** [ערימת עפר מיותרת באמצע השדה, המפריעה לחרישה ולזריעה] **שצריך להשמידו מן העולם** (ע"ש יד.), **ולא היה לו שום מניעה לעשות זאת שהרי הוא שלט בכיפה** (שם יא.), אלא שהוא פחד לעשות זאת והמתין שמישהו אחר יבוא ויעשה את זה. ואכן כאשר בא המן עם ההצעה, הסכים לו מיד ומסר בידו הטבעת, ואמר לו אדרבא "הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך".

לא היה סיכוי להינצל מקצה העולם ועד קצהו...

"להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים"!!!

ואכן כלל ישראל הבינו היטב את חומרת המצב, "והושחרו פניהם כשולי הקדירה" (שם). ובתרגום שני כתיב: "ויצא חתן מחדרו חגור שק, וכלה מחופתה וראשה מעוטפת בעפר, ואדם ובהמה לא טעמו מאומה, ויפרדו יונקים משדי אימם, ויבחרו מתוך הקהל י"ב אלף כהנים בחורי ה', ויצוו אותם לקחת שופרות בימינם וס"ת בשמאלם, ויענו בקול בכיה ויאמרו נוכח פני ה' אנא אלוקי ישראל וכו', עד אשר בכו צבאות השמים וינועו אבותינו מקברם וכו'".

זה היה המצב, כלל ישראל נחתם למיתה ולאבדון גמור, משום שנהנו מסעודתו של אותו רשע והשתחוו לצלם כמבואר בגמרא (מגילה יב.) ובחז"ל (אסתר רבה ז) מבואר שאכלו ושתו ונשתכרו ונתקלקלו בזנות רח"ל. ודבר זה עורר עליהם את מידת הדין ביותר.

מה היתה העצה???

דאווענען [תפילה]!!!² ואחדות של כלל ישראל...

עם ישראל ידעו שאין כוחם אלא בפה - והצליחו לקרוע את הגזירה!!!

ודבר נורא נוראות אמר הגרא"מ שך זצ"ל בשם החזו"א זצ"ל, שמה שמנע מהצורך הגרמני להיכנס לארץ ישראל הוא משום התפילות הנוראיות שהתקיימו אז, ואילו היו תפילות כאלו קודם המלחמה, היה אפשר לחסוך את הכל! (א"ה: בתחילה לא ידעו ממחנות

למעשה

לביצוע גזר הדין עלה ה'כתב סופר' על יצועו בפחי נפש, והנה בחלום, נגלה אליו אביו הרה"ק ה'חתם סופר' זי"ע וטען כנגדו, היתכן כזאת בישראל, עומדים להרוג יהודי על לא עוול בכפו ואתה הולך לישון?

התפרץ הכתב סופר בבכי ואמר, והלא עשיתי כל מה שבידי לעשות ולא הצלחת... השיב לו החתם סופר, דאווענענן!!!!!!! (אשרי אוזן ששמעה צעקה זו - צעקת "דאווענענן" מליבו הטהור של הגה"צ שליט"א).

האם התפללת... הלא זה ה'כח' הניתן בידכם, להתפלל... לקרוע שערי שמים...

מיד שלח ה'כתב סופר' להעיר את כל בני העיר משנתם, אנשים נשים וטף, ופקד על כולם להתכנס באישון ליל בבית הכנסת, כאשר התמלא בית הכנסת נשא ה'כתב סופר' דבריו, והחל לגולל בפניהם כל דרכי השתדלויותיו, וזעק, אם כל השערים נעולים אבל אצל הקדוש ברוך הוא לעולם אין השערים ננעלים, ושערי דמעה לא ננעלו, וזעקו כולם בקול גדול, ואכן נתעוררו רחמי הקב"ה ונעשה לו נס, שכשעמד היהודי לפני השופט החלו לפתע לחקור את המשרת הנכרי, והלה הודה שידין במעל, ושחררו את היהודי ותלו תחתיו את הגוי, צדיק מצרה נחלץ ויבוא רשע תחתיו.

ב. הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א - חוזר פעמים רבות על דבר המעשה אשר היה אצל הגה"ק ה'כתב סופר' זי"ע...

איש יהודי מתושבי פרשבורג הלך לבקר אחד מן השרים ונלווה אליו משרתו הנכרי, הנכרי שראה את כיס המעות (ארנקו) של השר מונח בצד והוא 'תפוח' בשטרות כסף... חמד אותו לעצמו, ואכן הצליח להעלימו באין רואה ולשלשלו לכיסו, אך מכיוון שנתירא להחזיקו ברשותו הטמינו בבית אדונו.

לאחר זמן הבחין השר כי הכסף איננו, ויקצוף מאוד, והורה לשוטרי העיר לעשות חיפוש מדוקדק בכל בתי העיר על מנת למצוא את הגניבה, ואכן, לדאבון לב הם מצאו את צרור הכסף מוטמן בבית היהודי, מיד אסרו אותו באזיקי ברזל והשליכוהו הבורה - לבית הסוהר, עד שיעמוד למשפט בעוון גניבתו. היהודי התחנן על נפשו שלא שלח ידו בממון השר ואין לו שום מושג וידיעה כיצד התגלגל הארנק לביתו, אך כמובן שלא קבלו את דבריו, וגזרו את דינו לתלותו על העץ רח"ל.

נכנס ה'כתב סופר' לעובי הקורה והחל לפעול ולהשתדל ב'חלונות הגבוהים' אך העלה חרס בידו, ולא הועילו שום שתדלנות וגם 'השוחד' לא פעל מאומה, במהרה נסע ה'כתב סופר' לעיר הבירה בודפסט, אך גם שם נתקל בדלתות נעולות. בלילה שקודם היום המיועד

המוות וההשמדה ומכל הרציחות ההמוניות שקורות במחנות המוות, לקח כמה שנים עד שכלל ישראל הבינו את חומרת המצב...^ג.

והגה"צ ר' אביגדור מילר זצ"ל חידד את הדברים, שלולי התפילות בימי מרדכי ואסתר היה מסתיים הסיפור עם שואה, ואילו היו בזמן השואה תפילות כמו בזמן מרדכי ואסתר היה מסתיים הסיפור עם נס מגילת אסתר... [כמו שזכינו לראות במו עינינו ב'מלחמת המפרץ' בתשנ"א, ובמלחמת 'עם כלביא' - תשפ"ה שהיו ניסים מופלאים ע"י כח התפילה בכל העולם].

נס הפורים - שהוא כעין 'לידת עם ישראל מחדש', אבל בדרך של 'טבע', הוא נס פלאי ומיוחד - שנוגע אלינו (!!!), כן... אם לא היתה מבטלת הגזירה אז לא אני ולא אתה, ולא אף יהודי - היו קיימים בעולם...

ואיך קרה הנס הזה?

באהבת ה' אותנו, ועל ידי תפילות ואחדות!!!

כמו שכתב הרמב"ם בהקדמה לספרו יד החזקה (בסוף מנין המצוות) 'וצונו לקרות המגילה בעונתה, כדי להזכיר שבחיו של הקב"ה ותשועות שעשה לנו והיה קרוב לשועתנו, כדי לברכו ולהללו, וכדי להודיע לדורות הבאים, שאמת מה שהבטיחנו בתורה (דברים ד ט) ומי גוי גדול אשר לו אלוקים קרובים אליו'.

בספר זה יובאו בס"ד דברי חיזוק "למעשה" מימי הפורים הקדושים, נראה כיצד ניתן ללמוד אמונה וביטחון מסיפור המגילה, נעקור ונלחם בהמן שבקרבנו, ננצל את כח התפילה בפורים - כי גדול יום הפורים ונורא מאד ומי יכולנו, נרבה באהבה ואחוה - שזהו עיקר תקנות מצוות הפורים, נקבל את התורה באהבה, נחוש ונרגיש שתורה זה 'אורה', נגיע להכרה המוחלטת של 'אין עוד מלבדו', ועוד ועוד...

למעשה

ג. הייתי פעם ב'יד ושם' ובקשתי לראות תיעודים או תמונות מכל הרצח הנוראי, ואמרו לי שאין שום תיעודים כאלו, כי הנאצים ימ"ש הסתירו את מפעלי המוות אפילו מבני עמם...

נקודה נוספת - הנוגעת למהלך הכללי של הספר.

הגמ' אומרת (מגילה טז): "וששון - זה מילה".

בפשטות הגמ' - (וכפי שביאר רש"י), שהמן גזר שלא ימולו, וכן שאר הדברים [תורה, יום טוב, תפילין], וכאשר מת המן, נתבטלה הגזירה.

אבל יש עומק בדברים - וזה ממש הפינטעלע של פורים - קבלת התורה מאהבה
[וכפי שהארכנו טובא בתוך הספר]...

ברית מילה [וכל הנכלל בשמירת הברית] זה דבר שבא בצער.

ברובד החיצוני - יש קושי בדבר, זה כואב, זה קשה. זה נראה שמפסידים.

אבל בעומק הדברים... "מילה זה ששון"!!!

ששון - זוהי שמחה יתירה (ושאתם מים בששון)...

למה???

כי מי שיודע שאנחנו כאן בעולם הארעי - בדרך לטרקלין, אז הוא חי "חיי נצח"...
הכל נמדד לפי המחשבון למעלה....

ושם? "לפום צערא אגרא"!!!

וכמו שכתב היסוד ושורש העבודה (פרק עשירי) על מצות התענית ביום הכיפורים "ופשוט הוא, ששכר קיום מצות עשה זו שכרה מרובה יותר, כי צערא דגופא עדיף כידוע, הנה אחר כל ההצעות האמיתיות והכנות האלו, אחיי ורעיי, יתבונן כל אדם בשכלו כי ראוי וטוב לו לשמוח שמחה עצומה עד מאד בכל רגע בצער העיני מאכילה ושתיה וחליצת הסנדל, על קיום מצות עשה מן התורה שמקיים בכל רגע שסובל העינוי, ובודאי מי שתקועה בלבו אהבת הבורא יתב"ש ויתעלה - חשקו ורצונו שיתארך היום הצום הקדוש הזה כפלי כפלים, בכדי שיקיים בכל רגע בצער הענוי מצות עשה מן התורה שצוה לו יוצרו ובוראו יתב"ש ויתעלה"....

מילה - [וכל ענייני שמירת הברית], באה בצער וקושי...

אבל אחרי הגילוי האהבה של פורים - הם הבינו שכל מה שאבינו שבשמים עושה וכל התרי"ג מצוות - הם רק מתנות להרבות שכרינו בעולם הנצח - הם ששו ושמחו במצוות מילה, דווקא בגלל הקושי והצער... שהם גורמים להרבות את שכרינו לאין קץ!!!

כן! אליבא דאמת - מילה, זה ששון!!! [ובאמת, בכל ענייני שמירת הברית יש ששון, כי המילה גורמת לקרבת אלוקים, ומה יש ליהודי בעולם יותר מזה, ובעז"ה עוד חזון למועד ונרחיב ע"ז בספר על ימי השובב"ם - אם יעזרנו השי"ת להוציא].

תודות וברכות...

בראש ובראשונה, אודה לבורא עולם, "עד הנה עזרונו רחמיק, ולא עזבונו חסדיך" - ואשא כפי בתחינה "ואל תטשנו ה' אלוקינו לנצח"...

אשא עיני אל ההורים **אבי מורי הרה"ג רבי מיכאל, ואמי מורתי מרת הניה** - שיחיו לאורך ימים טובים וארוכים, שהינם עמוד הענן אשר הולך לפני כל בני המשפחה. הורי היקרים הינם סמל ודוגמא לכל דבר שבקדושה, ובפרט אזכור בשמחה וביקר את ימי הפורים אצל הורי - את האמונה החזקה ש'כל קויך לא יבושו ולא יכלמו לנצח', את קריאת המגילה של אבי מורי, את משלוחי המנות המושקעים של אמי מורתי - להכיר טובה לכל הנצרכים, ואת השמחה העצומה של סעודת פורים - נגילה ונשמחה בך'.

למורי חמי, הרב יוסף רוטנברג שליט"א ולחמותי מרת שרה שתחי', אנשי חינוך מופלאים, אשר מובילים בשמחה את המשפחה המפוארה - מתוך אהבה וכבוד. רבות קיבלתי מהם בתחומים רבים ומגוונים, שלמי תודה על עידוד, תמיכה ואמון. שמחת הפורים מלווה בלימוד מעמיק בתורת מרן ראש הישיבה רבינו הגרב"מ אזרחי זצוק"ל בעל 'ברכת מרדכי' על המנייות ועמלקיות - ועל הדברים אותם הינם מסמלים.

קובע ברכה לעצמה עניין הכתיבה והספרים, אשר חב אני חוב עצום למורי חמי שליט"א - אשר אילפני חכמה ובינה, וכל הספרים שיצאו לאור בס"ד - הכל התחיל מדחיפתו הראשונה, וממשיך כל העת בעידודו ותמיכתו התמידית.

לזקניי וזקנותיי היקרים, שמכוחם ובזכותכם חיבור זה יוצא לאור...

הסבא הגדול הרה"ג רבי אברהם אלטמן שליט"א - ראש ישיבת 'עטרת צבי' אשדוד, ומרביץ תורה נודע, עמוד האש ההולך לפני המחנה, דמות מוחשית של אהבת התורה ומסירות נפש וגוף למען התורה ולומדיה, בצורה נוראה ומופלאה, תמיד בשמחה ובהתחדשות - היפוך 'אשר קרך'... יחד עם רעייתו הסבתא מרת יוכבד שתחי'. שלמי תודה על העידוד התמידי - ובפרט בהוצאת וקניית הספרים.

הסבא הרה"ג רבי שמחה בונים סטל זצוק"ל, אשר ביום המר י"ט תמוז תשפ"ד - נסע למנוחות ואותנו עזב לאנחות... היה לנו לדמות פלאית ומיוחדת 'אנא עבדא דקודשא בריך הוא בכל עידן ועידן', ביחד עם שמחת התורה המיוחדת שלו - זכרו

לא ימוש לעולמים... לא אשכח לעולם את שמחת פורים היהודית שהיתה מורקיעה שחקים מידי שנה בביתו - ביחד עם תחילת לימוד הלכות פסח [ל' יום קודם הרגל], הכניסה הקבועה לשכינו מרן הגר"נ קרליץ זצוק"ל, היה זו דוגמא מוחשים לשותים ושמחים ועוסקים בדברי תורה. (משפט שהיה שגור על פיו: יש לנו תרי"ג מצוות, וישנם מסכנים שיש להם תרי"ג בעיות)... מרגיש אנוכי הקטן את ברכתו ממרום המלווה אותי בכל עת. אשר תמיד יחד עם הסבתא 'אשת חיל' מרת ברכה שתחיל' [להבל"ח] היו 'עמוד הענן' לפני המשפחה, רבים מזכויותי הרוחניות שייכות להם...

'נפלה עטרת ראשינו' - סב רעייתי הרב אליהו רוטנברג זצ"ל, שכולו 'אש להבה' לעבודת ה', מזכה הרבים ומקים עולה של תורה בצפון הארץ, אשר נשא על לוח ליבו את החזקת כולל האברכים והישיבה לצעירים בקרית אתא - במשך עשרות שנים שלא על מנת לקבל פרס או כבוד (!!!), זכה לראות עולמו בחייו - בהקמת משפחה מפוארת זרע ברך ה', נלב"ע בפתע פתאום בדרכו לתפילת שחרית כשהטלית ותפילין לידו - ב"ח תמוז תשפ"ה, אשר ביחד עם הסבתא מרת רינה שתחיל' [להבל"ח] מעטרים את המשפחה במסירות ובאהבה.

סב רעייתי הרב שמואל גולדשמיד שליט"א, המהווה דוגמא חיובית ומעוררת 'קנאת סופרים' של התמדה ו'פרישקייט', עם סדר יום וחברותות מן [לפנות] בוקר ועד ליל באופן של "מוסיף והולך", היפך גמור מ'אשר קרך' - כל הזמן מתחמם ומוסיף ב'אש התורה', יחד עם תפילותיה המופלאות של הסבתא מרת אסתר שתחיל', 'ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך', המעניקה דוגמא אישית לעבודה שבלב זו תפילה, עוטפים את המשפחה כולה במסירות ובאהבה.

למו"ר הגרי"מ דרוק שליט"א, ממרביצי התורה המופלאים בדורנו, מקים עולה של תורה ברחבי ארה"ק במסירות גוף ונפש גדולים, ביחד עם דוגמא אישית של "עשות ספרים לאין קץ"!!! חיבורו על פורים 'אש תמיד' היה לי לעיניים, שמחת הפורים המיוחדת בביתו שאני זוכה מידי שנה להשתתף בה - עם 'אורה זו תורה', 'דבקה נפשי אחרך' - מיט א' גאנצע הארץ' [- עם כל הלב], 'אנעים זמירות ושירים אערוג כי אליך נפשי תערוג' - השיר והשבח לחי עולמים, ו'מן המצר קראתי קה - ענני במרחב קה'...

ניתן לומר בבירור שחיבור זה [ושאר החיבורים] יוצא לאור אך ורק בזכות דחיפתו התמידית, הדוגמא האישית - והאמון הרב שהוא נתן בספר זה [ובכל ספרי, באופן מיוחד

שאינ לתאר ולשער]... שלי - שלו הוא!!! ברכת תודה והודיה מיוחדת אשר לו על הליווי והייעוץ לאורך ימים ושנים - למרות כל טרדות הישיבה והמשפחה, אברכהו בברכת הדיוט - יאריך ימים על ממלכתו וירבה גבולו בתלמידים כשאיפתו הטהורה, ויזכה לרוות נחת מכל בני משפחתו המפוארה.

למו"ר המשפיע הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א, המקרבני בעבותות אהבה, וממנו ומבארו אני שותה לרוויה, השיחות המעוררות והמחזקות בכל שבוע ושבוע - ובפרט לפני חגים וימים טובים, 'שבתות נועם הנשמות' - באת"ק מירון המגביהות את הנמצאים למעלה מן המקום והזמן, מעמדי הכנה לפורים - 'אמור למלך', קריאת המגילה בקדושה ובסילודין, אמירת התהילים בליל פורים (בלילה ההוא נדדה שנת המלך), 'שעשה ניסים - בימים ההם בזמן הזה', ונעילת החג במשתה וששון והמון חוגג - אשר אין ספק שהמן הרשע מתחרט מאד מאד על כל ההרפתקאה אליה יצא, על כזאת מפלה הוא לא חלם... החוברות והספרים המלאים מילין יקירין מזן אל זן, על כך אודה לו במאד מאד. זכויות רבות לו בעומק שאיפותיי הרוחניות, ובספרים שיצאו לאור מכוח רוחו הגדולה. [זכרו לטובה משמשיו בקודש של הגה"צ. הרה"ג בנש"ק הרה"ג ר' שמואל רבינוביץ שליט"א - יו"ד מכון 'באר הפרשה', על עזרתו הרבה בהרבה אופנים, כמו כן זכרו לטובה - ר' יוסף דייטש שליט"א, ר' אליהו דייטש שליט"א, ר' שמואל אהרן דייטש שליט"א - והבה"ח נתן דוד פרוש נ"ו - על כל פועלם הברוך והעזרה התמידית].

למשפיע הגה"צ ר' צבי מאיר זילברברג שליט"א - המאיר עלי רבות מזיוו והדרו, (מריחוק מקום - אך בקירוב לבבות), החוברות המיוחדות 'מאמרי חיזוק', העידוד והחיזוק בכל עת שפוגש אותי, ('קיבלתי מהספרים שלך תועלת עצומה וחיזוק גדול - תמשיך הלאה והלאה', 'לידי"נ, יישר כח על הייליגע הייליגע הגדה"א אתה צינור גדול מאד'), המעמדים המיוחדים - 'אנא עבדא דקודשא בריך הוא בכל עידן ועידן', בפרט ענייני קדושת המגילה וענייני המן הרשע - אשר ביקש לאבדי [המן שבלב כל אחד ואחד]... ברכת תודה מיוחדת על הדחיפה לאור להוצאת חיבור זה!!!

לגה"צ מח"ס "ביום דרכך", המאלפני רוממות וגבהות בעבודת ה', "דע את אלוקי אביך, ועבדו בלבב שלם", "וטהר לבנו לעבדך באמת", אשר דואג ומייחל לעליית במעלות עבודת ה' - האמיתית והפנימית, יישר כח על כל דברי החיזוק והעידוד.

ו'את עלית על כולנה', רעייתי היקרה יעל "מנשים באהל תבורך", הנושאת במסירות בענייני הבית, 'ערב ובוקר וצהרים'. וכל מה שאני זוכה - זה בזכות שאיפתה, מסירותה והשתוקקותה העצומה לראותי בצוותא עם ילדינו שיחיו עולים ומתעלים בתורה ויראת שמים.

במגילת אסתר כל נס ההצלה נגרם על ידי אשה, וכמו כן רואים במגילה איזה כח ועוצמה יש לאשה לפעול ולהשפיע על בעלה, נאים הדברים כלפי רעייתי היקרה אשר יש לה חלק גדול מאד בכל המפעל הקדוש "מה למעשה"!!

היטיבה ה' לטובים...

בפתח הדברים חובה קדושה עלי להודות בפה מלא למזכי הרבים, אנשים מיוחדים אשר מעשיהם מעידים עליהם שכוונתם לשמים, שמסרו בעין יפה את כתביהם, ומכוחם נוצר הבסיס לחיבור רב האיכות והכמות זה. יבורכו בכל ברכות התורה ותהי משכורתם שלימה מעם ה'...

הרה"ג מו"צ דק"ק אופקים, המאיר לארץ ולדרים עליה 'בחכמה פותח שערים', בסדרת הספרי 'שערי ימי' - ר' יהודה טשזנר שליט"א - שחיבורו 'שערי ימי הפורים' היה לי לעיניי, ובפרט בפסקי ההלכות בספר לבני אשכנז.

הרה"ג ר' גד אוריין שליט"א - מח"ס 'הכנא דגברא' שחיבורו רב האיכות והכמות היה לבסיס חיבור זה - בפרט סיפור המגילה המובא בסוף הספר.

הרה"ג ר' יעקב יעל שליט"א - מו"ל העלון הנפלא "מראש מקדם נסוכה" על ענייני שב"ק, על מסירת חיבורו "שושנת יעקב - פורים", ברכת שמים ממעל תלוה אותו, ויבורך בשפע ניסי הפורים.

הרה"ג ר' יוסף שלמה גולדשמיט שליט"א - מח"ס 'והאר עינינו', 'והשיאנו', וש"א"ס - על מסירת כתביו המעמיקים והמחכימים בעין יפה.

הרה"ג ר' יצחק שלום הורביץ שליט"א - מחשובי מרביצי התורה במוסדות 'תפארת ישראל', ועורך הספרים הנפלאים של מו"ר הגרי"מ דרוק שליט"א, 'אש תמיד', 'להבות אש', ועוד. על עזרה וסיוע ומסירת כתבי הגרי"מ דרוק שליט"א.

לרה"ג המופלג בתורה ויראת שמים - שעבר על ענייני ההלכות שבספר בעין בוחנת - תהי משכורתו שלימה מעם ה'...

ידידי עוז ומעוז, הרה"ג ר' ישראל כהן שליט"א - מחולל מהפכת 'דרכי החיזוק', להוצאת דברי מרן רה"י הגרי"ג אדלשטיין זצוק"ל - על מסירת כתביו המיוחדים בענייני פורים. יה"ר שיבורך בברכת 'ברוך אשר יקים את דברי התורה הזאת'.

לידידי עוז ומעוז - ברוך הכישרון וזך הרעיון, 'חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים יתיצב' (משלי כב כט), הרב בנימין שפירא שליט"א - מעמד הספר, אשר בחן ובכשרון נדיר עורך לפנינו את הדברים בטוב טעם ודעת, בחן ובהדר מיוחד... אין ספר שחלק מההצלחה הגדולה של סדרת 'מה למעשה' הינה בזכות העימוד המאיר עיניים, ההדגשים והכותרות המיוחדות שר' בנימין שם את עינו וליבו על הדברים... יבורך משפע ימי הפורים בכל ברכאן דלעילא ולתתא...

ובצאתי מן הכרך - אשא כפי קמי אבוהון דבשמיא בתחינה - עד הנה עזרונו רחמין ולא עזבונו חסדיך, ואל תטשנו ה' אלוקינו לנצח, להמשיך לשבת כל חיי בבית ה', לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו, הוא יפתח לבי בתורתו, וישם בליבי אהבתו ויראתו, לעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה - ויהיה כל זרעי וזרע זרעי וכל זרע עמך בית ישראל תלמידי חכמים וחסידיים אהובים למטה ונחמדים למעלה, ותחזק את לבבם בתורה ועבודה הכל ברצונך הטוב, ואזכה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמעשים טובים אכי"ר...

ערב פורים תשפ"ו

"וַיִּנְתַּתִּי לָכֶם יָב חֲדָשׁ וְרוּיַח חֲדָשָׁה אֲתֶן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת לֵב הָאָבִן מִבְּשָׂרְכֶם וְנִתַּתִּי לָכֶם יָב בְּשָׂר׃" (יחזקאל פרק לו, כו).

ישראל מאיר הלוי אלטמן
בלאאמו"ר הרה"ג ר' מיכאל שליט"א